

परिवर्तनप्रकारमाह मनइत्यादि गुणानुगुणवृत्तीः सृजति ततश्चतेभ्योगुणेभ्यः शुक्लानिसात्विकानि कृष्णानितामसानि लोहितानिराजसानि सव
र्णास्तत्तत्कर्मानुरूपाः सृतयः देवतिर्यङ्मरादयः तज्जातयः ॥४३॥ तर्हि मनसएव संसारः स्यान्नात्मनइत्याशंक्याह अनीहइति अयमर्थः अविद्यया
ऽध्यासेनेयमात्मनः संसृतिर्न तु स्वतः यतस्तद्रहितस्येश्वरस्य सानास्ति किंतु तद्वतो जीवस्यैवेति तदेवाह मनसा समीहमानेन सह नियंतृत्वेन वर्तमा
नोऽपि परमात्मा अनीहः तक्रियासंगरहितः यतो हिरण्मयः विद्याशक्तिप्रधानः यतो मत्सखः मम जीवस्य सखानियंता अतः उत्तुच्चैः विचष्टे अ
तिरोहितज्ञानेन केवलं पश्यतीत्यर्थः असौ पुनरहं जीवः स्वलिङ्गं स्वस्मिन्नात्मनि लिङ्गयति द्योतयति संसारमिति तथा तन्मनः परिगृह्य आत्मत्वेन स्वीक
त्य मनसोगुणैः कर्मभिः संगतः गुणसंगाद्वाकामान् जुषन्निबद्धइति ॥४४॥ अतो मनो निग्रहे कृते सर्वकृतं स्यात्तं विना तु सर्वव्यर्थमित्याह दानमिति द्वा

मनोगुणान्वै सृजते बलीयस्ततश्च कर्माणि विलक्षणानि ॥ शुक्लानि कृष्णान्यथ लोहितानि तेभ्यः सवर्णाः सृत
यो भवन्ति ॥४३॥ अनीह आत्मा मनसा समीहता हिरण्मयो मत्सख उद्विचष्टे ॥ मनः स्वलिङ्गं परिगृह्य कामान्
जुषन्निबद्धो गुणसंगतोऽसौ ॥४४॥ दानं स्वधर्मो नियमो यमश्च श्रुतानि कर्माणि च सद्व्रतानि ॥ सर्वे मनो नि
ग्रहलक्षणांताः परोहियोगो मनसः समाधिः ॥४५॥ समाहितं यस्य मनः प्रशांतं दानादिभिः किं वदतस्य कृ
त्यम् ॥ असंयतं यस्य मनो विनश्यद्दानादिभिश्चेदपरं किमेभिः ॥४६॥ मनो वशोऽन्ये लब्धं भवं स्मदेवामनश्च
नान्यस्य वशं समेति ॥ भीष्मो हि देवः सहसः सहीयान् युंज्याद्वशे तं सहि देवदेवः ॥४७॥

भ्याम् स्वधर्मो नित्यनैमित्तिकः सद्व्रतान्येकादश्युपवासादीनि अन्यानि च यावन्तिकर्माणि एते सर्वे उपायाः मनो निग्रहलक्षणः अंतो निष्ठाफलं
येषां ते तथा ननु ज्ञानांगत्वं तेषां प्रसिद्धं तत्राह मनसः समाधिर्निग्रहएव परो योगः ज्ञानम् ॥४५॥ अतो यस्य मनः समाहितं भवति तस्य किंकृत्यम
स्ति वदेत्यपरं प्रत्युपदेशः किमपरं प्रयोजनं स्यात् न किंचिदित्यर्थः ॥४६॥ नन्वितरेन्द्रियजयः प्रयोजनं स्यान्नेत्याह मनो वशइति देवाः इन्द्रिया
णितदधिष्ठातारो वा भीष्मः योगिनामपि भयं करोमनो लक्षणो देवः कुतः सहसो बलादपि बलिनोऽपि वा सहीयान् अतस्तं यो वशवर्त्तिनं कुर्यात् स एव
देवदेवः सर्वेन्द्रियजेता भवितानान्यः तथा च श्रुतिः मनसो वशो सर्वमिदं बभूव न चान्यस्य मनो वशमन्वियाय भीष्मो हि देवः सहसः सहीयानिति ॥४७॥